

Sygn. akt: I C 1374/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pleszewie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ireneusz Kawęcki
-----------------	----------------------

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Ewelina Mielcarek

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 r. w Pleszewie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna spółka jawna z siedzibą w W.

przeciwko M. L.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej M. L. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. kwotę 1.223,51 zł (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia trzy złote 51/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP obliczanymi od dnia 26 marca 2015 r. do dnia zapłaty
- w pozostałym zakresie powództwo oddala
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 469,07 zł (czteryście sześćdziesiąt dziewięć złotych 07/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania
- wyroкови w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Ireneusz Kawęcki

Sędzia SR

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z o.o. spółka komandytowo-akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. wniósł w pozwie złożonym w dniu 23 kwietnia 2015 roku w postępowaniu elektronicznym o zasądzenie od pozwanej M. L. kwoty 1.687,60 złotych, na którą składać się miała należności główna w wysokości 1.223,51 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 26 marca 2015 roku do dnia zapłaty, kwota 64,10 złotych z tytułu odsetek umownych za okres od dnia 09 września 2014 roku do dnia 25 marca 2015 roku oraz kwota 399,99 złotych z tytułu odsetek umownych za okres od dnia 09 września 2014 roku . Wniósł również o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 złotych oraz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że umowa została zawarta z pozwaną M. L. w dniu 09 maja 2014 roku. Pożyczkodawca w oparciu o przedmiotową umowę zobowiązał się udzielić pożyczki szczegółowo opisaną w

przedmiotowej umowie, na wniosek pozwanej złożony drogą elektroniczną. Utworzenie przez pozwaną profilu klienta na stronie pożyczkodawcy stanowiło zarejestrowanie się, zapoznanie się z warunkami umowy oraz akceptację, a także złożenie pierwszego wniosku o udzielenie pożyczki. Pozwana złożyła wniosek o udzielenie pożyczki, a następnie uiściła kwotę 0,01 złotych tytułem opłaty rejestracyjnej. Pożyczkodawca w dniu 09 maja 2014 roku udzielił pozwanej pożyczki. Pozwana zobowiązała się zwrócić pożyczkodawcy kwotę pożyczki wraz z należnymi prowizjami za udzielenie pożyczki, opłatami oraz odsetkami w razie zaistnienia zwłoki w spłacie rat pożyczki, w terminie spłaty pożyczki, przelewem na konto bankowe do dnia 08 września 2014 roku. Pożyczkodawca w dniu 06 marca 2015 roku jako wspólnik powodowej spółki, na podstawie zawartej w dniu 10 lutego 2015 roku umowy spółki jawnej wniósł wkład w postaci pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu zawartej umowy pożyczki. W tym samym dniu została zawarta umowa sprzedaży pomiędzy powodem a pożyczkodawcą, której przedmiotem była sprzedaż pakietu wierzytelności przysługujących (...) Spółka z o.o. z tytułu kosztów związanych z umową pożyczki.

Postanowieniem z dnia 19 maja 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pleszewie.

W wyniku uzupełnienia braków pozwu przed sądem właściwości ogólnej powód podtrzymał w całości żądanie pozwu i jego uzasadnienie.

Pozwana M. L. nie stawiała się na rozprawę w dniu 23 listopada 2015 roku i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności, w związku z czym sąd, w oparciu o treść art. 339 § 1 i 2 k.p.c. wydał w sprawie wyrok zaoczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 09 maja 2014 roku pozwana M. L. zawarła z (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki. Całkowita kwota pożyczki wynosiła 2.400,00 złotych.

(dowód: ramowa umowa pożyczki k. 15-18; regulamin umowy pożyczki k. 19-20)

Pismem z dnia 11 grudnia 2014 roku wierzyciel pierwotny wezwał pozwaną do zapłaty należności w kwocie 1.847,40 złotych w terminie 2 dni. Pozwana nie uiściła dobrowolnie wskazanej należności.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 11.12.2014 roku k. 34)

W dniu 06 marca 2015 roku (...) Spółka z o.o. w W. wniósł do spółki pod firmą (...) Spółka z o.o. spółka komandytowo-akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. wkład niepieniężny w postaci pakietu wierzytelności, wśród których była wierzytelność z tytułu umowy zawartej z pozwaną.

(dowód: oświadczenie o wniesieniu przez wspólnika wkładów z dnia 06.03.2015 roku k. 26; lista wierzytelności (...) Spółka z o.o. wniesionych do spółki jawnej w dniu 06.03.2015 roku k. 27-28)

Sąd zważył, co następuje.

Pozwana M. L. nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę oraz nie wypowiedziała się co do twierdzeń powoda. W związku z tym, zgodnie z art. 339 § 2 k.p.c. sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, które nie budziły uzasadnionych wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Powód wszedł jako wierzyciel pozwanej w miejsce (...) Spółka z o.o. w W. w oparciu o oświadczenie o wniesieniu przez wspólnika wkładów z dnia 06 marca 2015 roku. Co do zasady przysługiwało mu zatem roszczenie w stosunku do pozwanej w takim zakresie w jakim je posiadał zbywca wierzytelności. W konsekwencji powód wywodzi swoje roszczenie z treści art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia

szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Niewykonanie zobowiązania zachodzi wówczas, gdy w zachowaniu dłużnika nie występuje nic, co odpowiadałoby spełnieniu świadczenia, natomiast nienależyte wykonanie zobowiązania ma miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. W związku z takim zachowaniem dłużnika wierzycielowi przysługuje odszkodowanie. W przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego funkcję odszkodowawczą pełni odsetki (patrz: art. 481 § 1 - 3 k.c.), które przysługują wierzycielowi za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Roszczenie powoda odnośnie należności głównej sformułowane zostało w sposób jasny, podlegający ewentualnej weryfikacji przez pozwaną i nie budziło wątpliwości sądu w świetle przytoczonych okoliczności i przedłożonych w sprawie dowodów. Jako niezasadne i niewykazane uznać należało dochodzenie od pozwanej kwoty 464,09 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek w wysokości czterokrotnej stopy lombardowej za faktyczne opóźnienie w spłacie należności głównej naliczonych zgodnie z warunkami umowy.

Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i judykatury prawa, jeżeli żądanie strony dotyczy również zasądzenia odsetek obowiązana jest ona dokładnie określić ich wysokość oraz czas obliczeniowy (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze. Część druga. Postępowanie zabezpieczające. Tom I pod redakcją T. Erecińskiego. Wydanie 2. Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis. Warszawa 2007, teza 17 do art. 187 strona 453). Tylko bowiem tak określone żądanie, pozwala z jednej strony sądowi zweryfikować jego zasadność, z drugiej natomiast gwarantuje pozwanemu, którym z reguły jest osoba nie posiadająca wiedzy prawniczej, realizację prawa do obrony oraz podnoszenia ewentualnych zarzutów. Powód dochodził w pozwie roszczenia, którego część stanowią skapitalizowane odsetki. Winien więc przytoczyć okoliczności faktyczne i uzasadnić wysokość tej części roszczenia. Na temat kapitalizacji odsetek wypowiedział się szeroko Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów z dnia 21 października 1997 r., III ZP 16/97, OSNP 1998/7/. Wskazał, że kapitalizacja odsetek w sensie potocznym jest czynnością rachunkową polegającą na wyliczeniu sumy na podstawie znanej stopy procentowej i okresu czasu. Jako kategoria prawna polega nie tylko na zsumowaniu, ale i dodaniu jej do kwoty kapitału. W ten sposób odsetki nie są już dochodzone obok świadczenia głównego, gdyż same stają się świadczeniem głównym bądź jego częścią. Powód nie podał w istocie za jaki okres, od jakiej kwoty i według jakiej stopy procentowej naliczał odsetki skapitalizowane w łącznej wysokości 464,09 złotych. Tylko tak wykazane w treści pozwu roszczenie pozwala sądowi na jego zweryfikowanie. Sama nieobecność na rozprawie pozwanej i niezajęcie przez nią stanowiska w sprawie nie uzasadnia zasądzenia na rzecz powoda powyższych kwot, bowiem powód nie uprawdopodobnił, że roszczenia w takiej wysokości tytułem skapitalizowanych odsetek należą mu się. Na powódzie jako profesjonalistcie "w zderzeniu" z drugą stroną procesu jaką jest konsument spoczywał obowiązek jasnego, logicznego i nie budzącego żadnych wątpliwości szczegółowego wyjaśnienia wysokości dochodzonego roszczenia oraz jego podstawy. Podawane przez niego wielkości dotyczące kwot kapitału oraz okresu naliczania pozostają w jaskrawej sprzeczności z rzeczywistymi obliczeniami. W przedmiocie dochodzonej przez powoda kwoty 399,99 złotych tytułem odsetek naliczonych do dnia 09 września 2014 r. wskazać należało, **iż zgodnie z harmonogramem spłat rat pożyczki odsetki do dnia 09 września 2014 roku nie powstały, bowiem trzy raty pożyczki były spłacone (patrz k. 21 akt)**. Gdyby nawet przyjąć, że nie zostały one spłacone i przy przyjęciu maksymalnej kwoty 2.400,00 złotych jako kwoty zaległości odsetki za okres od 10.05.2014 roku do dnia 09.09.2014 roku wyniosłyby **tylko 129,40 złotych (patrz: kalkulator odsetek maksymalnych stanowiący załącznik uzasadnienia)**. W związku z powyższym należy uznać, iż powód przytoczył w pozwie ewidentnie fałszywe dane, całkowicie sprzeczne z umową i nie wykazał w jaki sposób obliczył odsetki umowne w kwocie 399,99 złotych. Podobnie rzecz się ma z odsetkami umownymi za okres od 09 września 2014 r. do 25 marca 2015 r. w wysokości 64,10 zł. Z harmonogramu spłat wynika, iż łączna wysokość odsetek umownych wynieść miała 21,33 zł i spłacona miała być wraz z pierwszą ratą pożyczki. **Analogiczne stanowisko co do konieczności pełnego wyjaśnienia wysokości dochodzonego roszczenia odsetkowego jak sąd w niniejszej sprawie zajął Sąd Okręgowy w Kaliszu między innymi w wyroku z dnia 05 czerwca 2014 r. w sprawie II Ca 199/14 oraz w wyroku z dnia 12 czerwca 2014 roku w sprawie II Ca 215/14, zaś w ostatnim okresie w wyroku z dnia 20 października 2015 r. w sprawie II Ca 442/15.**

Biorąc pod uwagę wszystkie wymienione okoliczności uznać należało, że powód nie wykazał, zgodnie z treścią art. 6 k.c., że żądanie w części dotyczącej skapitalizowanych odsetek mu się należy.

Pozwana jest konsumentem a wierzyciel pierwotny i powód profesjonalistami. Zobowiązanie pozwanej jako konsumenta winno być zatem wykazane w sposób jasny, jednoznaczny oraz szczegółowy i podlegać możliwości sądowej weryfikacji. Nabywając wierzytelność powód winien zadbać o jej należyte udokumentowanie i żądać od zbywcy dokumentacji źródłowej, z której wynikać będą poszczególne składniki tej wierzytelności. Dowody te z kolei winny zostać przedłożone przez niego w prowadzonym postępowaniu sądowym w celu wykazania swych twierdzeń.

Mając powyższe na względzie sąd orzekł jak w punkcie 1 - 2 wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł w punkcie 3 wyroku, na podstawie art. 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. Na koszty postępowania złożyły się opłata sądowa w kwocie 30,00 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600,00 złotych. Powód wygrał sprawę 72,50 % (1.223,51 złotych : 1.687,60 złotych x 100%). Należy mu się zatem kwota 469,07 złotych tytułem kosztów postępowania (72,50 % x 647,00 złotych).

W związku z tym, że wobec pozwanej sąd wydał wyrok zaoczny, zgodnie z treścią art. 333 § 1 punkt 3 k.p.c., nadał temu wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności (punkt 4 wyroku).

/-/Ireneusz Kawęcki

Sędzia SR